Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8266
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

Ille tal' quantū ad postū suū ī sinagoga
orat: Eius aūt oranis mens solū aspicit
dm. Et in illa hora est mens eī quasi
ullū habeat circa se q mēs illī ullū vi
dz qui ppt uehēnīe orat. et ō qīlanis
ī sinagoga orat: tamē apud se ī secto
indēt orare: Deinde ut oranis ī secreto
nichil nouū faciat q aspiciant homīes
ne quis uoce clamet ut audiat ab alīs
nec expandat manūs suas ut pharisēus
ī templo. ut uideat a mīnis. neq pectī
suū apte pandat sed absconse. sicut pu
blicanus in templo. neq ī pudent oculos
tollat ī celū ut nobilis fiat. et ita quē
nemo audit clamantē nemo aspicit
tale aliquid facientem: et iam intēt mlt
tos stans in secreto est:

Et ī angul' platearū: Nō dixit ī
plateis. et in angul' platearū: ut
ne si in plateis orauerint quasi simula
tores religionis uiuqent. et ī angulis
ut uideant absconse orare. altera uani
tas: Deinde ei q hoc ipm absconse orāe
laudabilis est: nō singulū se abscondere.
ut duplicat laudentur: Primū quia
orant: Dēō q absconse orant. et āplius
se manifestant p hoc ipm q se absconditis
Dic ypocrita quid uis ut videaris oānēs.
Alione q laudabilis est res orare: Vt
quid ergo si uis ēē laudabilis: q uis ut
laudetis: O insania uanitatis et volūt
q delidant apparē: Men dico uob
re
pcipiunt mercēdē suā: Vnusqsq ubi sciat
ibi meret: et q seminat ibi meret. qpt
hoīes orant. si ppt dm: sic et ab hoīb
nō a deo laudant: Oendacē orant aūt
non orent: Et mēdacē laudant aūt si
mlt vang
sint laudabiles: Speciem uanitatis reli
gionis uēdūt. et ūbū uanū laudis e
emūt: Sic ord cor dm si delectat. sic
nec laus hōīm nos adornat: Quod
eūm in uerbo positū est tam diu ē qīsa
dm dicat uerbū. aūt aliter similū fūt
uerbū. sunt et bonū q positū erat
a ūbo: Tu aūt cū oras. tu qui uis ut
exaudiaris. ut nō uidearis qui et uis
laudabilis nō apparere qui in auribz
dei nō in oculis hōīm loqueris:

Intra in cubiculū tuū et claude o
hostiū tuū: Vt nemo sit ibi mīsi
tu qui oras. et ille quē oras. et
ut quid tecū sit alī. ppt eū qīe necēs
sariū habes. testis eūm orantē gravat
si adiuuat. Qa ds ordibz si exigit.
et placat: Altium dico altius cordis
qui aut eiusdē sūt cordis. et si mlti
sint orantes. unus sit. q vt spc
ī oīb orat. Sic dictū est. omnium
aūt credentū erat cor unū et anima:
Qelius her spūalit intelligunt ad a
ās dicta: Cubicūm eūm est cor uel ī
tellcūs interior. i. spūal'. Sic spūs est:
Que dicitis in cordibz uris et in cubi
libz uris compūgimini: Hostiū aūt
est sensus carnal' exīor p qīe oīa bo
a mala sup ānāz intrant. Sic ī cantī
cis et pdica ecclē sapīa dicit: Ecce
fratruus mēs pulsat hostiū tuū. ap
in sdor mea, prima mea: Pulsat
aūt xpc hōīes xpianū aut p scpturas
diuinas. et bonas cogitacōnes sup cor
eī inducens. et ille qui suscipit eas:
apit xpo. qui aūt expellit claudit:
Iubet g ut ānāz intrāte in gredient
intellcm. qui orat ut nichil cogitet:
mlt
ī fide quo orat et qīe orat: Vt clau
dat hostiū sensus sui carnal'. ut omis
cogitacōnes carnales et sollicitudines